

**I. POREKOLEKCYJNY CYKL
DNI WSPÓLNOTY:
MIŁOSIERNI NIOSĄCY EWANGELIĘ**

DZIEŃ WSPÓLNOTY MODERATORÓW I ODPOWIEDZIALNYCH

Temat: Przyjąć Boga objawiającego miłosierdzie

PRZEBIEG

Zawiązanie wspólnoty

Liturgia godzin (adekwatna do pory dnia)

Wprowadzenie w temat dnia wspólnoty

Mottem niech będą dwa fragmenty zamieszczone poniżej:

Z bulli papieża Franciszka *Misericordiae vultus*

Jezus Chrystus jest obliczem miłosierdzia Ojca. Wydaje się, iż tajemnica wiary chrześcijańskiej znajduje w tym słowie swoją syntezę. Ono stało się żywe, widoczne i osiągnęło swoją pełnię w Jezusie z Nazaretu. Ojciec „bogaty w miłosierdzie” (por. Ef 2, 4), gdy objawił Mojżeszowi swoje imię: „Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność” (Wj 34, 6), sprawił, że człowiek mógł nieprzerwanie poznawać Jego boską naturę na różne sposoby i w wielu momentach historii. W „pełni czasów” (por. Ga 4, 4), gdy wszystko było gotowe według Jego planu zbawienia, zesłał On swojego Syna, narodzonego z Maryi Dziewicy, aby objawić nam w sposób ostateczny swoją miłość. Kto widzi Syna, widzi też i Ojca (por. J 14, 9). Jezus z Nazaretu swoimi słowami, gestami i całą swoją osobą objawia miłosierdzie Boga.

Potrzebujemy nieustannie kontemplować tę tajemnicę miłosierdzia. Jest ona dla nas źródłem radości, ukojenia i pokoju. Jest warunkiem naszego zbawienia. Miłosierdzie: to jest słowo, które objawia Przenajświętszą Tróję. Miłosierdzie: to najwyższy i ostateczny akt, w którym Bóg wychodzi nam na spotkanie. Miłosierdzie: jest podstawowym prawem, które

mieszka w sercu każdego człowieka, gdy patrzy on szczerymi oczami na swojego brata, którego spotyka na drodze życia. Miłosierdzie: to droga, która łączy Boga z człowiekiem, ponieważ otwiera serce na nadzieję bycia kochanym na zawsze, pomimo ograniczeń naszego grzechu.

Ks. F. Blachnicki, *Najpoważniejsza sprawa*, w: *Kto ma uszy do słuchania*, Kraków, Wydawnictwo Światło-Życie 2009, s. 51

Chrystus poucza nas, jak mamy słuchać Jego słowa. Można powiedzieć, że Chrystus poucza nas także, jak mamy czytać Ewangelię albo w ogóle Pismo Święte. (...) We fragmencie Ewangelii wg św. Mateusza Chrystus pokazuje dwa sposoby słuchania albo czytania słowa Bożego. Jeden z nich chwali i ukazuje jako wzór, a drugi gani i każe nam wystrzegać się go. Pierwszy sposób polega na słuchaniu i wypełnianiu słów Chrystusa, a drugi na słuchaniu i niewypełnianiu. (...)

Słowo Boże jest słowem Boga, to znaczy, że Bóg jako Osoba daje nam swoje słowo. Dlatego słowa Bożego nie można czytać tak, jak się czyta słowo ludzkie. Słowo ludzkie można czytać dla zaspokojenia ciekawości, dla pomnożenia swojej wiedzy. Słowo Boga natomiast musi być przyjęte jako słowo Osoby Bożej, która dając nam swoje słowo, domaga się od nas, żebyśmy temu słowu podporządkowali swoje życie. Czytanie słowa Bożego to sprawa poważna, bo czytać i nie wypełniać, słuchać i nie wypełniać, to lekceważyć Boga. Spotkanie ze słowem Bożym musimy potraktować jako sprawę najpoważniejszą w naszym życiu, dlatego potrzebne jest odpowiednie usposobienie. Jest to usposobienie wiary. Słowo Boże przyjmujemy wiarą. Wiara zawiera w sobie gotowość posłuszeństwa. Wiara nie jest tylko wiedzą o Bogu, jej pomnażaniem. Wiara nie jest zdobywaniem wiadomości dla zaspokojenia swojej ciekawości. Nie polega też na przeprowadzaniu spekulacji opartych na Piśmie Świętym, na słowie Bożym. Wiara to spotkanie z Bogiem, który przez swoje słowo objawia nam siebie. Objawia nam swoje plany i swoją wolę. Dlatego gotowość poddania słowu Bożemu swojego życia, postępowania zgodnie z tym słowem, pozwala nam dopiero we właściwy sposób i z pożytkiem czytać słowo Boże.

W Ruchu Światło-Życie to właśnie czynimy sprawą najważniejszą. Można by powiedzieć, że cały Ruch nie jest niczym innym niż próbą właściwego

spotkania się ze słowem Bożym. Nasz znak – światło-życie – to wyraża. Słowo Boże jest światłem, które nie może być nigdy oddzielone od życia. To znaczy, że to, co poznajemy umysłem jako słowo Boże, musimy przyjmować wolą jako prawo Boże. Wtedy będziemy mieli życie. Chrystus obiecuje życie nie temu, kto zna Pismo Święte, kto wiele czyta i wiele wie, ale temu, kto idzie za tym światłem. Kto idzie za Mną – mówi Chrystus – nie chodzi w ciemności, ale będzie miał światło życia (J 8, 12). Iść to znaczy podejmować wysiłek woli, to znaczy czynić to, co słowo Boże nam pokazuje jako zasadę postępowania, jako prawdę, którą musimy czytać w miłości. Nie można spotykać się ze słowem Bożym lekkomyślnie i tak, jak spotykamy się z inną książką. Czytamy, dyskutujemy, uprawiamy spekulacje, szukamy zadowolenia, sensacji. Tak możemy postępować ze słowem ludzkim. Ze słowem Bożym natomiast musimy się spotykać jak z Bogiem samym, jak z żywym Bogiem – to znaczy z bojaźnią, z wiarą i z miłością wsłuchiwać się w to, co Bóg chce nam powiedzieć, żeby to czynić, żeby Jego słowo wprowadzać w życie. Postępując w ten sposób, poprzez słowo Boże budujemy dom swojego życia. Budujemy go na skale, bo budujemy na prawdzie, która jest z Boga, i na woli Boga, który ma dla nas swoje plany.

Spotkanie wspólne

Omówienie bieżących spraw Ruchu w diecezji

Spotkania w grupach (ze wspólnym zakończeniem)

- a) Dzielenie się życiem (w wymiarze osobistym)
- b) Dzielenie się wybranym słowem Bożym

Każdy z uczestników wybiera fragment z Pisma Świętego, który jest mu szczególnie bliski – słowo objawiające Boga miłosiernego i dzieli się nim z innymi.

- c) Odczytanie fragmentu z bulli papieża Franciszka *Misericordiae vultus*

Jak można zauważyć, miłosierdzie w Piśmie Świętym jest słowem-kłuczem do wskazania działania Boga wobec nas. On nie ogranicza się do potwierdzenia swojej miłości, ale czyni ją widoczną i namacalną.

Miłość nie może być przecież abstrakcyjnym słowem. Z samej swej natury jest ona konkretnym życiem: to intencje, zachowania, postawy, które przyjmuje się w codzienności. Miłosierdzie Boga jest Jego odpowiedzialnością za nas. On czuje się odpowiedzialnym, to znaczy: pragnie naszego dobra i chce nas widzieć szczęśliwymi, napełnionymi radością i pokojem.

- d) Na zakończenie wszyscy się spotykają razem – następuje wspólna modlitwa spontaniczna, oparta na słowie Bożym. Można czytać lub wypowiadać w trakcie zdania z Pisma Świętego, które wyrażają nasze uwielbienie, dziękczynienie.

Namiot spotkania

Ef 2, 4 n

Eucharystia

Agapa

DZIEŃ WSPÓLNOTY ANIMATORÓW I DIAKONII

Temat: Ewangelizacja to ukazywanie innym Bożego miłosierdzia

PRZEBIEG

Zawiązanie wspólnoty

Modlitwa, śpiewy

Wprowadzenie do tematu dnia wspólnoty

Wprowadzenie należy oprzeć na poniższym fragmencie bulli papieża Franciszka *Misericordiae vultus*:

Ze wzrokiem utkwionym w Jezusie i w Jego obliczu miłosiernym możemy zagłębić się w miłość Trójcy Przenajświętszej. Misją, którą Jezus otrzymał od Ojca, było objawienie tajemnicy Bożej miłości w jej pełni. „Bóg jest miłością” (1 J 4, 8. 16), ogłasza – po raz pierwszy i jedyny na kartach Pisma Świętego – Jan Ewangelista. Ta miłość jest już wtedy możliwa, widoczna i namacalna w całym życiu Jezusa. Jego Osoba jest niczym innym jak tylko miłością. To miłość, która się daje za darmo. Relacje Jezusa z osobami, które Go otaczają, ukazują coś jedynego i niepowtarzalnego. Znaki, które czyni przede wszystkim w stosunku do grzeszników, do biednych, wyłączonego, chorych i cierpiących, są naznaczone miłosierdziem. Wszystko w Nim mówi o miłosierdziu. Nie ma też w Nim czegoś, co byłoby pozbawione współczucia.

Jezus wobec rzeszy ludzi, którzy szli za Nim, widząc, że byli zmęczeni i strudzeni, zdezorientowani i bez przewodnika, odczuł w głębi serca silne współczucie (por. Mt 9, 36). Mocą tej właśnie miłości współczującej uzdrowił chorych, których mu przyniesiono (por. Mt 14, 14), oraz kilka chlebami i rybami nakarmił tłum do sytości (por. Mt 15, 37). To, co poruszało Jezusa we wszystkich okolicznościach, to nic innego jak miłosierdzie, dzięki któremu czytał w sercach swoich rozmówców, dając im odpowiedzi, które korespondowały z ich najprawdziwszymi potrzebami. W ten sam sposób, gdy Jezus spotkał wdowę z Nain, której syna niesiono do grobu, odczuł wielkie współczucie z powodu przejmującego bólu płaczącej matki i przywrócił jej syna, wskrzeszając go z martwych (por. Łk 7, 15). Po uwolnieniu opętanego w kraju Gerazeńczyków, powierza mu tę misję: „Opowiadaj im wszystko, co ci Pan uczynił i jak ulitował się nad tobą” (Mk 5, 19). Również powołanie Mateusza wpisuje się w ten horyzont miłosierdzia. Gdy Jezus przechodził obok komory celnej, Jego spojrzenie spotkało się ze wzrokiem Mateusza. Było to spojrzenie pełne miłosierdzia, które przebaczyło grzechy tego człowieka oraz, zwyciężając opory innych uczniów, wybrało jego, grzesznika i celnika, aby stał się jednym z Dwunastu.

Spotkanie w grupach

Metoda: Krótkie formuły wiary na podstawie fragmentów:

Mt 5, 7; J 15, 12–17; Łk 6, 27–36; 1 P 1, 3–5; Mt 9, 35–38

Na końcu wszystkie grupy się spotykają i następuje odczytanie przygotowanych formuł wiary (powinny zaczynać się od słowa: „wierzę”)

Jeśli potrzebne byłoby przypomnienie metody, można zajrzeć np. tutaj: http://www.wieczernik.oaza.pl/arttykul/krotkie-formuly-wiary_id641

Godzina odpowiedzialności

Przykładowe tematy do podjęcia:

- Jak wyglądają działania ewangelizacyjne prowadzone przez Ruch w naszej diecezji?
- Diakonia ewangelizacji – czy jest, jak działa?
- Współpraca diakonii (diecezjalnych lub rejonowych) w dziele ewangelizacji – czy jest wspólne myślenie na rzecz jednego celu, zadania, np. rekolekcji ewangelizacyjnych?
- ORAE, warsztaty ewangelizacji;
- Czy podkreślamy wagę ewangelizacji na odpowiednim etapie formacji, dbając o należyte przygotowanie animatorów, odpowiedni przekaz, towarzyszenie, weryfikację itp.?
- Jak oceniamy owoce pracy Ruchu w diecezji (rejonie) z perspektywy ostatnich lat? Co dobrego się wydarzyło w tym temacie? Jakie dostrzegamy słabe strony?
- Jakie działania zamierzamy podjąć – w najbliższym roku, długofalowe? (np. przygotowanie ekip ewangelizacyjnych itp.)

Namiot spotkania

Mt 9, 9–13. 35–38

Eucharystia

Agapa

REJONOWY DZIEŃ WSPÓLNOTY RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

Temat: Miłosierni niosący Ewangelię

Uwaga

Zespół przygotowujący dany dzień wspólnoty w rejonie powinien uczestniczyć we właściwych sobie poprzedzających dniach wspólnoty dla moderatorów i odpowiedzialnych oraz animatorów i diakonii. Jeśli nie było to możliwe, należy zapoznać się przynajmniej z materiałami na te dni wspólnoty.

PRZEBIEG

Zawiązanie wspólnoty

Zapalenie świecy

Śpiew, modlitwa

Przedstawienie się uczestników

Katecheza wprowadzająca w temat rejonowego dnia wspólnoty (RDW)

Można wykorzystać poniższe fragmenty, jako inspirację.

Ważne, aby w czasie katechezy był wyraźny przekaz, że ewangelizowanie, czyli działania, które podejmujemy w Ruchu, są właśnie przejawem miłosierdzia wobec bliźnich. Ewangelizacja prowadzi do spotkania z Jezusem Chrystusem posłanym przez Ojca, abyśmy mieli życie wieczne, zbawienie.

Ks. F. Blachnicki, *Kto ma uszy do słuchania*, Kraków, Wydawnictwo Światło-Życie 2009, s. 61–62 (fragment)

To słowo jest określone jako słowo życia: Jesteście bowiem ponownie do życia powołani (...) dzięki słowu Boga, które jest żywe i trwa (1 P 1, 23). Słowo Boga powołuje nas do życia i w tym znaczeniu jest słowem życia – słowem, które daje życie. Dawanie życia to istotna funkcja miłości. Miłość polega na dawaniu życia. Wspomniane słowa św. Piotra ukazują również związek słowa i posłuszeństwa, bowiem posłuszeństwo wiąże się z miłością przez słowo. Tak właśnie musimy przyjmować słowo Boga – jako słowo zapewniające życie. Wielokrotnie Pismo Święte mówi, że kto przestrzega słowa Bożego, będzie żył, będzie miał życie. Kto zaś odrzuca to słowo, nie będzie miał życia. Konsekwencją odrzucenia słowa życia jest śmierć. Ale i to trzeba odczytać w kontekście miłości: przyjęcie słowa, które Bóg wypowiada dlatego, że nas miłuje i chce nas obdarzyć życiem, rzeczywiście daje nam życie, otwiera nam drogę do życia. Dlatego też św. Piotr stwierdza: Właśnie to słowo ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę. Słowo Boże jest Dobrą Nowiną o życiu, o miłości Boga.

Z Konstytucji o objawieniu Bożym *Dei verbum*, n. 4

Skoro zaś już wielokrotnie i wielu sposobami Bóg mówił przez proroków, na koniec w tych czasach przemówił do nas przez Syna (por. Hbr 1, 1–2). Ześłał bowiem Syna swego, czyli Słowo Odwieczne, oświecającego wszystkich ludzi, by zamieszkał wśród ludzi i opowiedział im tajemnice Boże (por. J 1, 1–18). Jezus Chrystus więc, Słowo Wcielone, człowiek do ludzi posłany, głosi słowa Boże (por. J 3, 34) i dopełnia dzieła zbawienia, które Ojciec powierzył Mu do wykonania (por. J 5, 36, 17, 4). Dlatego Ten, którego gdy ktoś widzi, widzi też i Ojca (por. J 14, 9), przez całą swoją obecność i okazanie się przez słowa i czyny, przez znaki i cuda, zwłaszcza zaś przez śmierć swoją i pełne chwały zmartwychwstanie, a wreszcie przez zesłanie Ducha prawdy, objawienie doprowadził do końca i do doskonałości oraz świadectwem Bożym potwierdza, że Bóg jest z nami, by nas z mroków grzechu i śmierci wybaczyć i wskrzesić do życia wiecznego. Ekonomia więc chrześcijańska jako nowe i ostateczne przymierze nigdy nie ustanie i nie należy się już spodziewać żadnego nowego objawienia publicznego przed chwalebny ukazaniem się Pana naszego Jezusa Chrystusa (por. 1 Tm 6, 14 i Tt 2, 13).

Spotkania w grupie

Przygotowanie: kartka A4 dla każdego uczestnika, przybory do pisanego, rysowania

- a) Dzielenie się życiem: Boże miłosierdzie w moim życiu
Każdy w ciągu kilku minut wykonuje rysunek na kartce A4 przedstawiający jego drogę życia. Na rysunku trzeba zaznaczyć najważniejsze momenty na drodze życia z Jezusem Chrystusem (szczególnie momenty spotkania, doświadczania Jego miłosierdzia, także za sprawą innych osób). Przeznaczamy na to zadanie kilka minut. Celem nie jest wykonanie doskonałego dzieła, ale przygotowanie do dzielenia, tzn. uporządkowanie ważnych wydarzeń itp. Kolejno każdy przedstawia swoją „drogę życia”.
- b) Dzielenie się Ewangelią – Łk 7, 11–23

Godzina świadectwa

Przygotowujemy kilka świadectw ewangelizacyjnych (mogą też odnosić się do doświadczeń z rekolekcji wakacyjnych, ale nie trzeba ograniczać wyboru tylko do tego klucza).

We wprowadzeniu należy raz jeszcze powtórzyć, że doświadczenie działania Jezusa w życiu człowieka objawia Boże miłosierdzie wobec człowieka. A prowadzenie innych do Jezusa (ewangelizowanie) jest przejawem miłosierdzia wobec bliźnich.

Godzinę świadectwa zaczynamy modlitwą. Po każdym świadectwie – odpowiednia pieśń.

Namiot spotkania

Ewangelia z dnia

Eucharystia

Agapa